

บทที่ 5

การพิสูจน์สมมติฐานและอภิปรายผลการวิจัย

ในการศึกษาเรื่อง "อิทธิพลของปัจจัยทางสังคมต่อการกระทำผิดที่เข้มขึ้นกระทำซ้ำเราของเด็กและเยาวชนชาย" นั้น ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยโดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 : ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข่าวสำคัญ

ส่วนที่ 2 : การทดสอบสมมติฐาน

ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 : ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข่าวสำคัญ

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ข้อมูลที่ได้มาเป็นข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข่าวสำคัญ ซึ่งเป็นประชากรกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านกรมฯ จำนวน 10 ราย ปรากฏในรายละเอียดต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. อายุ

ตารางที่ 5 อายุของกลุ่มตัวอย่างในขณะกระทำผิด

อายุในขณะกระทำผิด	จำนวน (คน)	คิดเป็น (%)
15	3	30
16	1	10
17	6	60
รวม	10	100

จากตารางดังกล่าว จะเห็นได้ว่าอายุในขณะกระทำผิดความผิดของกลุ่มตัวอย่าง อยู่ระหว่าง 15-17 ปี โดยพบว่าเยาวชนได้กระทำความผิดมากที่สุดในช่วงอายุ 17 ปี จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 60 และพบเยาวชนที่ผ่านพ้นวัยเด็กมาในอายุ 15 ปี กระทำความผิดมากถึง 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 30 และอายุ 16 ปี จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 10

2. การศึกษา

ตารางที่ 6 ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างในขณะกระทำผิด

การศึกษาในขณะ กระทำผิด	จำนวน (คน)	คิดเป็น (%)
ม.1	2	20
ม.3	2	20
ม.5	4	40
ปวช.	2	20
รวม	10	100

จากตารางแสดงระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง พบว่าในขณะที่กระทำผิดนั้น พบว่ากลุ่มตัวอย่างกำลังศึกษาอยู่ในสถาบันการศึกษา คือ พบมากที่สุดในขณะที่กำลังศึกษา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 4 ราย คิดเป็น ร้อยละ 40 ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 30 และระดับชั้นปวช. จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 20

3. ศาสนา

ตารางที่ 7 การนับถือศาสนาของกลุ่มตัวอย่าง

ศาสนา	จำนวนคน (คน)	คิดเป็นร้อยละ
พุทธ	9	90
อิสลาม	1	10

จากตารางแสดงการนับถือศาสนาของกลุ่มตัวอย่าง พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นชาวพุทธ จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 90 และเป็นชาวมุสลิม จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 10

4. สถานที่อยู่อาศัย

ตารางที่ 8 แสดงสถานที่อยู่อาศัยในขณะกระทำผิด

สถานที่อยู่อาศัย	จำนวน (คน)	คิดเป็นร้อยละ
ในกรุงเทพฯ	5	50
นอกกรุงเทพฯ	5	50

จากตารางแสดงที่อยู่อาศัยในขณะกระทำผิดข้างต้น พบว่าในขณะกระทำผิดกลุ่มตัวอย่างพักอยู่ในกรุงเทพฯ และนอกเขตกรุงเทพฯ จำนวนเท่ากัน คือ พักอาศัยในกรุงเทพฯ จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 50 และพักอาศัยนอกกรุงเทพฯ จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 50 เช่นเดียวกัน

5. บุคคลที่พักอาศัยอยู่ด้วยในขณะกระทำผิด

ตารางที่ 9 แสดงบุคคลที่พักอาศัยอยู่ด้วยในขณะกระทำผิด

ผู้ที่พักอาศัยอยู่ด้วย	จำนวน (คน)
พักอยู่กับบิดามารดา	7
พักอยู่กับญาติ	2
พักอยู่กับเพื่อน	1
รวม	10

จากตารางแสดงบุคคลที่กลุ่มตัวอย่างพักอาศัยอยู่ด้วยในขณะกระทำผิด พบว่าในขณะกระทำผิดนั้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 70 พักอาศัยอยู่กับบิดามารดาของตนเอง โดยสภาพที่พักเป็นบ้านส่วนตัวของบุคคลที่กลุ่มตัวอย่างอาศัยอยู่ถึงร้อยละ 90 มีเพียง 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 10 เท่านั้น ที่พักอาศัยอยู่เพียงลำพังคนเดียว

6. ข้อมูลเกี่ยวกับบิดามารดา

ตารางที่ 10 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับบิดามารดา

กลุ่มตัวอย่าง	ข้อมูล	อยู่/ ตาย	สถานภาพ	อายุ (ปี)	อาชีพ	รายได้ (บาท/ เดือน)	ศาสนา	การศึกษา
คนที่ 1 (ไพรตน์)	บิดา	อยู่	หย่าร้าง	51	รปภ.	-	พุทธ	ป.4
	มารดา	อยู่		40	ลูกจ้างเขต	4,000-5,000	พุทธ	ป.4
คนที่ 2 (ดุสิต)	บิดา	ตาย	หย่าร้าง ตั้งแต่ เด็กๆ	-	-	-	พุทธ	ไม่ทราบ
	มารดา	อยู่		50	ทำสวน	15,000- 20,000	พุทธ	ป.4
คนที่ 3 (กิตติคุณ)	บิดา	อยู่	อยู่ ด้วยกัน	60	รพ.บ้านฉาง	10,000- 20,000	พุทธ	ป.4
	มารดา	อยู่		47	ค้าขาย	ไม่ทราบ	พุทธ	ป.4
คนที่ 4 (สุรียา)	บิดา	อยู่	อยู่ ด้วยกัน	70	ทำสวนยาง	ไม่ทราบ	พุทธ	ป.2
	มารดา	อยู่		69	ทำสวนยาง	ไม่ทราบ	พุทธ	ป.4
คนที่ 5 (รักศักดิ์)	บิดา	อยู่	อยู่ ด้วยกัน	38	พณ.บริษัท	18,000	พุทธ	มศ.5
	มารดา	อยู่		37	ครู	ไม่ทราบ	พุทธ	มศ.5
คนที่ 6 (ธราธิป)	บิดา	อยู่	อยู่ ด้วยกัน	47	ขับรถ รับจ้าง	ไม่ทราบ	พุทธ	ป.7
	มารดา	อยู่		40	แคดดี้	ไม่ทราบ	พุทธ	ไม่ทราบ
คนที่ 7 (ศุภกร)	บิดา	อยู่	อยู่ด้วยกัน	47	รับจ้าง ร้านอาหาร	ไม่ทราบ	พุทธ	ป.4
	มารดา	อยู่		42	เย็บเสื้อผ้า	ไม่ทราบ	พุทธ	ป.4
คนที่ 8 (ศิริชัย)	บิดา	อยู่	อยู่ด้วยกัน	42	พณ.บริษัท	ไม่ทราบ	พุทธ	ปวช.
	มารดา	อยู่		38	แม่บ้าน	-	พุทธ	ป.4
คนที่ 9 (สุรพล)	บิดา	อยู่	หย่าร้าง ตอนเรียน ม.3	50	พณ.บริษัท	ไม่ทราบ	พุทธ	ไม่ทราบ
	มารดา	อยู่		40	พณ.บริษัท	ไม่ทราบ	พุทธ	ไม่ทราบ
คนที่ 10 (ฐิติ)	บิดา	อยู่	หย่าร้าง ตั้งแต่ 7 ขวบ	40	ว่างงาน	ไม่มี	อิสลาม	ไม่ทราบ
	มารดา	อยู่		42	ไม่ทราบ	ไม่ทราบ	อิสลาม	ไม่ทราบ

จากตารางแสดงข้อมูลเกี่ยวกับบิดามารดาของกลุ่มตัวอย่างพบว่าบิดามารดาเกือบทั้งหมดยังมีชีวิตอยู่ ร้อยละ 90 นับถือศาสนาพุทธ จบการศึกษาสูงสุดระดับชั้นปวช. ร้อยละ 64 จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีอายุตั้งแต่ 40 - 70 ปีเศษ ร้อยละ 60 อยู่ด้วยกัน ร้อยละ 40 หย่าร้าง ส่วนใหญ่ประกอบธุรกิจส่วนตัว มีรายได้ตั้งแต่ 4,000 - 20,000 บาท

7. ข้อมูลเกี่ยวกับพี่น้อง

ตารางที่ 11 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับพี่น้อง

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวนที่ น้องรวม บิดามารดา (คน)	จำนวนที่ น้องเป็น ชาย (คน)	จำนวนที่ น้องเป็น หญิง (คน)	เป็นบุตร ลำดับที่	ความสัมพันธ์ ระหว่างพี่น้อง
คนที่ 1 (ไพรัตน์)	1	1	0	1	-
คนที่ 2 (ดุสิต)	2	2	0	2	ไม่สนิทกัน
คนที่ 3 (กิตติคุณ)	2	1	1	2	สนิทกันมาก
คนที่ 4 (สุรียา)	5	4	1	5	ชอบทะเลาะกับพี่ชายคนที่ 4 เพราะหมั่นไส้กัน
คนที่ 5 (รักศักดิ์)	2	1	1	1	รักน้องมาก ดูแลน้องแทนแม่
คนที่ 6 (ธราธิป)	1	1	0	1	-
คนที่ 7 (ศุภกร)	2	2	0	1	อายุห่างกัน ไม่สนิทกัน
คนที่ 8 (ศิริชัย)	1	1	0	1	-
คนที่ 9 (สุรพล)	3	2	1	3	สนิทกับพี่สาวมาก คุยกันทุกเรื่อง
คนที่ 10 (วิฑิต)	2	1	1	1	แยกกันอยู่ไม่ค่อยได้เจอกัน

จากตารางแสดงข้อมูลเกี่ยวกับพี่น้องของกลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 30 เป็นบุตรคนเดียวของครอบครัว และพบว่าเป็นบุตรคนโตถึงร้อยละ 60 ในขณะที่ร้อยละ 50 มีพี่น้อง 2 คน และร้อยละ 20 มีพี่น้องมากกว่า 2 คน และพี่น้องส่วนใหญ่ของกลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชาย นอกจากนั้นยังพบว่าความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ค่อยสนิทสนมกันมากนัก

8. ฐานความผิด

ตารางที่ 12 แสดงฐานความผิด

กลุ่มตัวอย่าง	ฐานความผิด	จำนวนผู้ร่วมกระทำ ความผิด (คน)
คนที่ 1 (ไพรัตน์)	ข่มขืน	1
คนที่ 2 (ดุสิต)	ข่มขืน + โทรมหญิง	2
คนที่ 3 (กิตติคุณ)	ข่มขืน + โทรมหญิง	7
คนที่ 4 (สุรียา)	ข่มขืน + โทรมหญิง	5
คนที่ 5 (รักศักดิ์)	ข่มขืน + โทรมหญิง	6
คนที่ 6 (ธราธิป)	ข่มขืน + โทรมหญิง	6
คนที่ 7 (ศุภกร)	ข่มขืน + โทรมหญิง	6
คนที่ 8 (ศิริชัย)	ข่มขืน + โทรมหญิง	6
คนที่ 9 (สุรพล)	ข่มขืน + โทรมหญิง	6
คนที่ 10 (ฐิติ)	ข่มขืน + โทรมหญิง	10

จากตารางแสดงฐานความผิดพบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 90 ได้กระทำความผิดในคดีข่มขืนกระทำชำเราโดยมีผู้ร่วมกระทำความผิดมากกว่า 1 คน และส่วนใหญ่จะร่วมกันกระทำความผิดมากกว่า 5 คนขึ้นไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

9. จำนวนครั้งในการกระทำความผิด

ตารางที่ 13 แสดงจำนวนครั้งในการกระทำความผิด

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวนครั้งในการกระทำความผิด คดีข่มขืน/โทรมหนิง
คนที่ 1 (ไพรัตน์)	1
คนที่ 2 (ดุสิต)	1
คนที่ 3 (กิตติคุณ)	1
คนที่ 4 (สุรียา)	1
คนที่ 5 (รักศักดิ์)	3
คนที่ 6 (ธราธิป)	7
คนที่ 7 (ศุภกร)	3
คนที่ 8 (ศิริชัย)	4
คนที่ 9 (สุรพล)	1
คนที่ 10 (ฐิติ)	4

จากตารางแสดงจำนวนครั้งในการกระทำความผิดคดีข่มขืน / โทรมหนิง ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 50 เคยกระทำความผิดในคดีดังกล่าวมาก่อนแล้ว แต่ไม่ถูกจับกุมดำเนินคดี ในขณะที่อีกร้อยละ 50 กระทำความผิดเป็นครั้งแรก

อย่างไรก็ตาม ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์พบว่า กลุ่มตัวอย่างทุกราย ได้กระทำความผิดคดีข่มขืนโทรมหนิง และถูกจับกุมดำเนินคดีเป็นครั้งแรก

ส่วนที่ 2 : การทดสอบสมมติฐาน

ในการศึกษาครั้งนี้ มีสมมติฐานดังต่อไปนี้

1. การไม่ได้รับการขัดเกลาเรื่องเพศที่ถูกต้องจากคนในครอบครัวมีอิทธิพลต่อการกระทำผิดคดีข่มขืนกระทำชำเราของเด็กและเยาวชนชาย
2. พฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมของคนในครอบครัวมีอิทธิพลต่อการกระทำผิดคดีข่มขืนกระทำชำเราของเด็กและเยาวชนชาย
3. การคบเพื่อนที่มีปัญหาอิทธิพลต่อการกระทำผิดคดีข่มขืนกระทำชำเราของเด็กและเยาวชนชาย
4. การใช้ยาและสารเสพติดในกลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อการกระทำผิดคดีข่มขืนกระทำชำเราของเด็กและเยาวชนชาย
5. พฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมของกลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อการกระทำผิดคดีข่มขืนกระทำชำเราของเด็กและเยาวชนชาย
6. การไม่ได้รับการขัดเกลาเรื่องเพศที่ถูกต้องจากโรงเรียนมีอิทธิพลต่อการกระทำผิดคดีข่มขืนกระทำชำเราของเด็กและเยาวชนชาย
7. สื่ออนาจารมีอิทธิพลต่อการกระทำผิดคดีข่มขืนกระทำชำเราของเด็กและเยาวชนชาย
8. ความถี่ในการรับสื่อมีอิทธิพลต่อการกระทำผิดคดีข่มขืนกระทำชำเราของเด็กและเยาวชนชาย

สมมติฐานข้อที่ 1 : การไม่ได้รับการขัดเกลาเรื่องเพศที่ถูกต้องจากคนในครอบครัวมีอิทธิพลต่อการกระทำผิดคดีข่มขืนกระทำชำเราของเด็กและเยาวชนชาย

ในการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างทั้ง 10 รายนั้น ผู้วิจัยได้สอบถามถึงเรื่องการขัดเกลาเรื่องเพศจากคนในครอบครัวในประเด็นต่างๆ ที่สำคัญๆ จำนวน 5 ประเด็น ได้แก่

1. เรื่องการให้เกียรติผู้หญิง
2. การเคารพเรื่องสิทธิสตรี
3. การไม่มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร
4. ความรู้เรื่องเพศศึกษา
5. คุณค่า / ค่านิยมทางเพศ

ซึ่งสามารถสรุปประเด็นต่างๆ แต่ละประเด็นได้ดังนี้

1. ประเด็นเรื่องการให้เกียรติผู้หญิง

ตารางที่ 14 การขีดเกลาจากครอบครัวเรื่องการให้เกียรติผู้หญิง

หัวข้อการสนทนา / ผู้ให้ข่าวสำคัญ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	ขีดเกลา	ไม่ขีดเกลา
1) เรื่องการให้เกียรติผู้หญิง	ได้รับการขีดเกลา											
- ไม่ว่ากล่าวดูค่าผู้หญิง			✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		7	3
- ไม่ละเมิดล่วงเกินเนื้อตัวร่างกายผู้หญิง	✓		✓		✓		✓	✓			5	5
- ไม่ฉวยโอกาสกับผู้หญิง			✓				✓	✓			3	7
- พุดจาทยกย่องให้เกียรติ					✓		✓	✓			3	7
- ไม่พุดจาตุถูก ทั้งต่อหน้าและลับหลัง			✓		✓		✓	✓		✓	5	5
- ไม่ข่มเหงรังแก ทั้งกายและใจ				✓	✓	✓	✓				4	6
- เสียสละให้ผู้หญิงก่อนเสมอ	✓			✓	✓	✓	✓			✓	6	4
- ดูแล ช่วยเหลือผู้หญิง					✓	✓					2	8
รวม	2	0	4	3	7	4	7	5	1	2	35	45
ร้อยละ											44	56

จากตารางแสดงรายละเอียดการสนทนาจากครอบครัวในเรื่องการให้เกียรติผู้หญิงข้างต้นจะเห็นได้ว่า ประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างได้รับการสนทนาจากคนในครอบครัวมากที่สุด คือ เรื่องการไม่ดูค่าว่ากล่าวผู้หญิง คิดเป็นร้อยละ 70 ประเด็นที่ได้รับการสนทนาที่น้อยที่สุด คือ เรื่องการดูแลช่วยเหลือผู้หญิง เพียงร้อยละ 20 ในขณะที่ประเด็นเรื่องการไม่ละเมิดเนื้อตัวร่างกายผู้หญิง และการไม่พุดจาตุถูกผู้หญิงทั้งต่อหน้าและลับหลัง มีการสนทนาในระดับเท่าๆ กัน คือร้อยละ 50 และเมื่อพิจารณาในภาพรวมแล้วจะเห็นได้ว่า ค่าเฉลี่ยของการสนทนาเรื่องการให้เกียรติผู้หญิงนั้น อยู่ที่ร้อยละ 44

2. ประเด็นเรื่องการเคารพเรื่องสิทธิสตรี

ตารางที่ 15 การขัดเกลาจากครอบครัวเรื่องการเคารพเรื่องสิทธิสตรี

หัวข้อการสอน / ผู้ให้ข่าวสำคัญ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	ขัดเกลา	ไม่ขัดเกลา
2) การเคารพเรื่องสิทธิสตรี	ได้รับการขัดเกลา											
- ซื่อสัตย์ต่อผู้หญิง					✓		✓	✓		✓	4	6
- ให้ความเสมอภาคในทุกเรื่องกับผู้หญิง	✓						✓			✓	3	7
- เคารพในความเป็นผู้นำของผู้หญิง	✓				✓						2	8
รวม	2	0	0	0	2	0	2	1	0	2	9	21
ร้อยละ											30	70

จากตารางแสดงรายละเอียดการสอนจากครอบครัวในเรื่องการเคารพเรื่องสิทธิสตรีข้างต้นจะเห็นได้ว่า เนื้อหาที่มีการสอนมากที่สุด คือ เรื่องความซื่อสัตย์ต่อผู้หญิง คิดเป็นร้อยละ 40 ในขณะที่เนื้อหาเรื่องการเคารพในความเป็นผู้นำของผู้หญิง สอนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 20 และเมื่อพิจารณาในภาพรวมแล้วพบว่า การสอนเรื่องการเคารพเรื่องสิทธิสตรีจากคนในครอบครัวมีค่าเฉลี่ยการสอนอยู่ที่ร้อยละ 30

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3. ประเด็นเรื่องการไม่มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

ตารางที่ 16 การขัดเกลาจากครอบครัวเรื่องการไม่มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

หัวข้อการสอน / ผู้ให้ข่าวสำคัญ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	ขัดเกลา	ไม่ขัดเกลา
3) ไม่มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร	ได้รับการขัดเกลา											
- เวลาที่เหมาะสมในการมีเพศสัมพันธ์	✓			✓	✓		✓	✓	✓	✓	7	3
- โทษของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร				✓	✓		✓	✓			4	6
- ทางออกที่ดีจากการหมกมุ่นเรื่องเพศ											0	10
- ผลดี / ประโยชน์ ของการไม่ฝ่าฝืน	✓										1	9
- ประเพณี วัฒนธรรมที่ฝังงมในเรื่องเพศ				✓						✓	2	8
รวม	2	0	0	3	2	0	2	2	1	2	14	36
ร้อยละ											28	72

จากตารางแสดงรายละเอียดการสอนจากครอบครัวในเรื่องการไม่มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรข้างต้นจะเห็นได้ว่า เนื้อหาที่มีการสอนมากที่สุด คือ เรื่องระยะเวลาที่เหมาะสมในการมีเพศสัมพันธ์ คิดเป็นร้อยละ 70 เนื้อหาเรื่องโทษของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร มีการสอนร้อยละ 40 เนื้อหาเรื่องประเพณี วัฒนธรรมที่ฝังงมในเรื่องเพศ มีการสอนร้อยละ 20 และเนื้อหาเรื่องผลดี / ประโยชน์ ของการไม่ฝ่าฝืน มีการสอนร้อยละ 10 ในขณะที่เนื้อหาเรื่องการหาทางออกที่ดีจากการหมกมุ่นเรื่องเพศนั้น ไม่มีการสอนจากคนในครอบครัวเลย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4. ประเด็นเรื่องความรู้เรื่องเพศศึกษา

ตารางที่ 17 การขีดเกลาจากครอบครัวเรื่องความรู้เรื่องเพศศึกษา

หัวข้อการสอน / ผู้ให้ข่าวสำคัญ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	ขีดเกลา	ไม่ขีดเกลา
4) ความรู้เรื่องเพศศึกษา	ได้รับการขีดเกลา											
- เพศศึกษาคืออะไร											0	10
- ลักษณะของการมีเพศสัมพันธ์							✓				1	9
- ลักษณะทางกายภาพของร่างกาย							✓				1	9
- เพศสัมพันธ์กับความต้องการพื้นฐานของคน											0	10
- โรคที่เกิดจากเพศสัมพันธ์	✓			✓			✓	✓	✓	✓	6	4
- การมีเพศสัมพันธ์อย่างปลอดภัย	✓		✓	✓		✓	✓	✓	✓		7	3
รวม	2	0	1	2	0	1	4	2	2	1	15	45
ร้อยละ											25	75

จากตารางแสดงรายละเอียดการสอนจากครอบครัวในเรื่องความรู้เรื่องเพศศึกษาข้างต้น จะเห็นได้ว่า ในครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างไม่เคยมีการพูดถึงเรื่องความหมายของเพศศึกษาและเพศสัมพันธ์กับความต้องการพื้นฐานของมนุษย์เลย ในขณะที่เนื้อหาที่มีการพูดถึงกันมากในครอบครัว คือเรื่องของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ คิดเป็นร้อยละ 60 และการมีเพศสัมพันธ์อย่างปลอดภัย คิดเป็นร้อยละ 70

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

5. ประเด็นเรื่องความรู้เรื่องคุณค่า / ค่านิยมทางเพศ

ตารางที่ 18 การขัดเกลาจากครอบครัวเรื่องความรู้เรื่องคุณค่า / ค่านิยมทางเพศ

หัวข้อการสอน / ผู้ให้ข่าวสำคัญ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	ขัดเกลา	ไม่ขัดเกลา
5) คุณค่า / ค่านิยมทางเพศ	ได้รับการขัดเกลา											
- ผลดีของการไม่ล่วงละเมิดทางเพศแก่สตรี											0	10
- การรักษาคุณค่าของผู้หญิงในเรื่องเพศ	✓					✓					2	8
- การไม่สำส่อนทางเพศ	✓		✓	✓	✓		✓	✓	✓		7	3
- ความซื่อสัตย์ต่อคู่ครอง							✓	✓		✓	3	7
- หน้าที่ของการสืบพันธุ์				✓							1	9
- เรื่องเพศเป็นเรื่องควรปกปิด / ปิดเผย											0	10
รวม	2	0	1	2	1	1	2	2	1	1	13	47
ร้อยละ											22	78

จากตารางแสดงรายละเอียดการสอนจากครอบครัวในเรื่องความรู้เรื่องคุณค่า / ค่านิยมทางเพศข้างต้นแสดงให้เห็นว่า เนื้อหาในเรื่องของการไม่ล่วงละเมิดทางเพศแก่สตรีนั้น ไม่มีการสอนจากคนในครอบครัวเลย ในขณะที่การไม่สำส่อนทางเพศเป็นเรื่องที่มีการสอนมากที่สุด ในอัตราร้อยละ 70 เลยทีเดียว

จากการนำเสนอข้อมูลในประเด็นสมมติฐานข้อที่ 1 เรื่องการไม่ได้รับการขัดเกลาเรื่องเพศที่ถูกต้องจากคนในครอบครัวมีอิทธิพลต่อการกระทำผิดคดีข่มขืนกระทำชำเราของเด็กและเยาวชนชายนั้น สามารถนำมาสรุปแจกแจงผู้ให้ข่าวสำคัญแต่ละคนได้ดังนี้

ตารางที่ 19 ระดับการขัดเกลาเรื่องเพศจากคนในครอบครัว

หัวข้อประเมิน / ผู้ให้ข่าวสำคัญ	คะแนนเต็ม	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
		คะแนนที่ได้									
1. การให้เกียรติผู้หญิง	8	2	0	4	3	7	4	7	5	1	2
2. การเคารพเรื่องสิทธิสตรี	3	2	0	0	0	2	0	2	1	0	2
3. การไม่มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร	5	2	0	0	3	2	0	2	2	1	2
4. ความรู้เรื่องเพศศึกษา	6	2	0	1	2	0	1	4	2	2	1
5. คุณค่า / ค่านิยมทางเพศ	6	2	0	1	2	1	1	2	2	1	1
รวม	28	10	0	6	10	12	6	17	12	5	8
ร้อยละ		36	0	21	36	43	21	61	43	18	29
		ค่าเฉลี่ย = 31									

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ 19 ข้างต้น พบว่า ระดับการขัดเกลาเรื่องเพศจากคนในครอบครัวที่มีต่อผู้ให้ข่าวสำคัญนั้นน้อยมาก มีผู้ให้ข่าวสำคัญ จำนวน 1 ราย ที่ไม่เคยได้รับการขัดเกลาเรื่องเพศจากคนในครอบครัวเลย ในขณะที่ผู้ให้ข่าวสำคัญรายอื่นๆ มีระดับการได้รับการขัดเกลาเรื่องเพศจากคนในครอบครัวไม่ถึงร้อยละ 51 มีผู้ให้ข่าวสำคัญเพียง 1 รายเท่านั้นที่มีระดับการได้รับการขัดเกลาเรื่องเพศจากคนในครอบครัวอยู่ในระดับร้อยละ 61 ในขณะที่ในภาพรวมของผู้ให้ข่าวสำคัญทั้ง 10 ราย พบว่าระดับการขัดเกลาอยู่ที่ค่าเฉลี่ยร้อยละ 31 เท่านั้นเอง

ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่ 1 ที่ว่าการไม่ได้รับการขัดเกลาเรื่องเพศที่ถูกต้องจากคนในครอบครัว มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดคดีข่มขืนกระทำชำเราของเด็กและเยาวชนชาย

สมมติฐานข้อที่ 2 : พฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมของคนในครอบครัวมีอิทธิพลต่อการกระทำผิดคดีข่มขืนกระทำชำเราของเด็กและเยาวชนชาย

ในการสอบถามถึงเรื่องการพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมของคนในครอบครัวนั้น มีประเด็นต่างๆ ที่สำคัญๆ จำนวน 4 ประเด็น ได้แก่

1. มีการแสดงตัวอย่างที่ไม่ดีในเรื่องเพศให้เห็น
2. การแต่งกายล่อแหลม โป้ / เปลือย
3. การพูดจาหยาบโลนส่อไปในเรื่องเพศ
4. การดูภาพยนตร์หรือสื่อลามกอนาจารอื่นๆ
ทั้งนี้สามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 20 แสดงพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมของคนในครอบครัว

พฤติกรรมของคน ในบ้าน / ผู้ให้ข่าว สำคัญ	แสดงตัวอย่างที่ ไม่ดีเรื่องเพศ	แต่งกายโป้/ เปลือย	พูดจาหยาบโลน	ดูสื่อลามก
คนที่ 1 (ไพรัตน์)	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ดูหนัง R กับพี่ชายตั้งแต่ อายุ 13-14 ปี เฉลี่ย 1-2 ครั้ง/เดือน
คนที่ 2 (ดุสิต)	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
คนที่ 3 (กิตติคุณ)	ไม่มี	เห็นพี่สาว(อายุ>1ปี) ชอบเดินเปลือยกายใน บ้านเวลาอาบน้ำ แต่ไม่ รู้สึกว่าคุณกระตุ่น อารมณ์ทางเพศ	คุยทะเล่กับพี่สาวเป็น บางครั้ง	ไม่มี
คนที่ 4 (สุรียา)	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
คนที่ 5 (รักศักดิ์)	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
คนที่ 6 (ธราธิป)	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
คนที่ 7 (ศุภกร)	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
คนที่ 8 (ศิริชัย)	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
คนที่ 9 (สุรพล)	ไม่มี	เห็นลูกผู้น้อง (ญาติกัน) อยู่ข้างบ้านชอบใส่ขาสั้น เอวลอย สายเดี่ยว แต่ไม่ เกิดอารมณ์เพราะเป็น ญาติกัน	คุยทะเล่หยาบคาย กับพี่ชาย	ดู VCD หนึ่งปีกับ พี่ชาย 1-2 ครั้ง/เดือน
คนที่ 10 (ฐิติ)	ไม่มี	ไม่มี	ลูกสาวยาย (วัย เดียวกัน) ชอบพูด ทะเล่เล่นกัน	ไม่มี

จากตารางดังกล่าวแสดงให้เห็นพฤติกรรมทางเพศในด้านต่างๆ ที่ไม่เหมาะสมของคนในครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งจะเห็นได้ว่าการแสดงออกที่ไม่เหมาะสมน้อยมาก ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างไม่ค่อยได้เห็นการแสดงตัวอย่างที่ไม่ดีในเรื่องเพศ การแต่งกายโป้/เปลือย การพูดจาหยาบ โหลนส่อไปในเรื่องเพศ และการดูสื่อลามกอนาจาร จากคนในครอบครัวมากนัก ทั้งนี้สามารถแจกแจงในรูปแบบของตารางการให้น้ำหนักคะแนนได้ดังนี้

ตารางที่ 21 แสดงรายละเอียดพฤติกรรมทางเพศของคนในครอบครัว

พฤติกรรมของคนในบ้าน / ผู้ให้ข่าวสำคัญ	แสดงตัวอย่างที่ไม่ดีเรื่องเพศ	แต่งกายโป้/เปลือย	พูดจาหยาบโหลน	ดูสื่อลามก	รวมมี	รวมไม่มี
คนที่ 1 (ไพร่ต๋น)				✓	1	3
คนที่ 2 (ดุสิต)					0	4
คนที่ 3 (กิตติคุณ)		✓	✓		2	2
คนที่ 4 (สุรียา)					0	4
คนที่ 5 (รักศักดิ์)					0	4
คนที่ 6 (ธราธิป)					0	4
คนที่ 7 (ศุภกร)					0	4
คนที่ 8 (ศิริชัย)					0	4
คนที่ 9 (สุรพล)		✓	✓	✓	3	1
คนที่ 10 (ฐิติ)			✓		1	3
รวม	0	2	3	2	7	33
ร้อยละ					17.5	82.5

จากตารางแสดงรายละเอียดพฤติกรรมทางเพศของคนในครอบครัวดังกล่าวจะเห็นได้ว่าคนในครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างมีการแสดงพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมน้อยมาก กล่าวคือร้อยละ 30 มีการพูดจาหยาบโหลน ส่อไปในเรื่องเพศ ร้อยละ 20 มีการแต่งกายโป้ / เปลือย และดูสื่อลามกอนาจาร ในขณะที่ภาพรวมของการมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมของคนในครอบครัวของผู้ให้ข่าวสำคัญ อยู่ที่ระดับร้อยละ 17.50

ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 2 ที่ว่า พฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมของคนในครอบครัว มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดคดีข่มขืนกระทำชำเราของเด็กและเยาวชนชาย

สมมติฐานข้อที่ 3 : การคบเพื่อนที่มีปัญหา มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดคดีข่มขืนกระทำชำเราของเด็กและเยาวชนชาย

ในการสอบถามถึงเรื่องปัญหาของกลุ่มเพื่อนที่กลุ่มตัวอย่างคบหาสมาคมนั้น มีประเด็นต่างๆ ที่สำคัญๆ จำนวน 8 ประเด็น ได้แก่

1. ครอบครัวแตกแยก
2. ถูกทารุณกรรมจากคนในครอบครัว
3. ฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดี
4. เคยมีประวัติกระทำความผิด
5. มีปัญหารักในวัยเรียน
6. การเรียนตกต่ำ
7. ขาดโอกาสทางการศึกษา
8. ใช้จ่ายและสารเสพติด

ซึ่งสามารถแจกแจงรายละเอียดได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 22 แสดงปัญหาต่างๆ ของกลุ่มเพื่อน

ปัญหาของเพื่อน / ผู้ให้ข่าว สำคัญ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	รวม มี	รวม ไม่มี
1. ครอบครัวแตกแยก		✓		✓		✓			✓		4	6
2. ถูกทารุณกรรมจากคนในครอบครัว					✓				✓		2	8
3. ฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดี		✓		✓					✓		3	7
4. เคยมีประวัติกระทำความผิด		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	9	1
5. มีปัญหารักในวัยเรียน	✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓	9	1
6. การเรียนตกต่ำ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	10	0
7. ขาดโอกาสทางการศึกษา		✓		✓					✓		3	7
8. ใช้จ่าย / สารเสพติด	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	10	0
รวม											50	30
ร้อยละ											62.5	37.5

จากตารางแสดงปัญหาต่างๆ ของกลุ่มเพื่อนข้างต้นพบว่า ร้อยละ 40 ของกลุ่มเพื่อนมี ปัญหาครอบครัวแตกแยก ส่วนใหญ่ครอบครัวมีฐานะทางเศรษฐกิจที่ค่อนข้างดี และร้อยละ 70 ได้รับโอกาสทางการศึกษา ส่วนปัญหาที่พบมากที่สุดในกลุ่มเพื่อนคือ ปัญหาเรื่องการเรียนตกต่ำ และปัญหาเรื่องการใช้จ่าย / สารเสพติด โดยพบว่ากลุ่มเพื่อนของกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 100 มีปัญหาดังกล่าว นอกจากนี้ยังพบปัญหาเรื่องรักในวัยเรียน และเคยมีประวัติการกระทำความผิด มากถึง ร้อยละ 90 ในขณะที่ปัญหาที่พบน้อยที่สุด คือปัญหาการถูกทารุณกรรมจากคนในครอบครัว ซึ่งมีเพียงร้อยละ 20 เท่านั้น

ในขณะที่ในภาพรวม กลุ่มเพื่อนของกลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มเพื่อนที่มีปัญหาในระดับ ค่าเฉลี่ยร้อยละ 62.50 และไม่มีปัญหาในระดับค่าเฉลี่ย ร้อยละ 37.50

ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่ 3 ที่ว่า การคบเพื่อนที่มีปัญหามีอิทธิพลต่อการกระทำผิดคดี ข่มขืนกระทำชำเราของเด็กและเยาวชนชาย

และเมื่อพิจารณารายละเอียดของปัญหาในด้านต่างๆ ที่พบในกลุ่มเพื่อน สามารถแสดง รายละเอียดได้ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 23 ปัญหาของกลุ่มเพื่อนเรื่องประวัติการกระทำความผิด

พฤติกรรมกลุ่มเพื่อน / ผู้ให้ข่าวสำคัญ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	รวม เคยทำ	รวมไม่ เคยทำ
ประวัติการกระทำความผิดของกลุ่มเพื่อน												
- คดีข่มขืน / โทรมหญิง					✓	✓	✓	✓	✓	✓	6	4
- คดีทะเลาะวิวาท / ทำร้ายร่างกาย		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	9	1
- คดีลักทรัพย์											0	10
- คดีฆ่าคนตาย		✓		✓							2	8
- คดียาเสพติด			✓					✓	✓	✓	4	6
- อาวุธ		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	9	1

จากตารางแจกแจงรายละเอียดปัญหาของกลุ่มเพื่อนเรื่องประวัติการกระทำความผิดนั้น พบว่ากลุ่มเพื่อนร้อยละ 90 เคยมีประวัติในเรื่องการทะเลาะวิวาท / ทำร้ายร่างกาย และอาวุธ มีประวัติในคดียาเสพติด ร้อยละ 40 มีประวัติในคดีฆ่าคนตาย ร้อยละ 20 แต่ไม่เคยมีประวัติในคดี

ลักทรัพย์เลย สำหรับคดีข่มขืน / โทรมหญิงนั้น พบว่ามีกลุ่มเพื่อนที่เคยกระทำความผิดในคดีดังกล่าวมาก่อน คิดเป็นร้อยละ 60

สมมติฐานข้อที่ 4 : การใช้จ่ายและสารเสพติดในกลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อการกระทำผิดคดีข่มขืนกระทำชำเราของเด็กและเยาวชนชาย

ในการสอบถามถึงเรื่องการใช้จ่ายและสารเสพติดในกลุ่มเพื่อนของกลุ่มตัวอย่างนั้น ได้สอบถามถึงพฤติกรรมในเรื่องการใช้จ่ายและสารเสพติดในกลุ่มเพื่อนว่ามีหรือไม่ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 24 การใช้จ่าย / สารเสพติดในกลุ่มเพื่อน

พฤติกรรมกลุ่มเพื่อน / ผู้ให้ ข่าวสำคัญ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	รวมใช้ยา	รวมไม่ใช้ยา
การใช้จ่ายและสารเสพติด												
- บุหรี่	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	10	0
- สุรา / เบียร์	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	10	0
- ยาบ้า			✓		✓	✓			✓		4	6
- เฮโรอีน											0	10
- กัญชา	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓			8	2
รวม											32	18
ร้อยละ											64	36

จากตารางแสดงการใช้จ่ายและสารเสพติดข้างต้นพบว่า กลุ่มเพื่อนของกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 100 สูบบุหรี่ และดื่มเครื่องดื่มผสมแอลกอฮอล์ประเภทสุราและเบียร์ นอกจากนั้นยังมีพฤติกรรมในการเสพยาเสพติดถึงร้อยละ 80 และพบว่ามีกาเสพติดยาบ้าเพียงร้อยละ 40 แต่อย่างไรก็ตามไม่พบว่ามีกาเสพติดประเภทเฮโรอีน หรืออื่นๆ และเมื่อพิจารณาในภาพรวมแล้วระดับการใช้จ่ายและสารเสพติดในกลุ่มเพื่อนมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 64

ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่ 4 ที่ว่าการใช้จ่ายและสารเสพติดในกลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อการกระทำผิดคดีข่มขืนกระทำชำเราของเด็กและเยาวชนชาย

สมมติฐานข้อที่ 5 : พฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมของกลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อการกระทำผิดคดีข่มขืนกระทำชำเราของเด็กและเยาวชนชาย

จากการสัมภาษณ์ถึงเรื่องพฤติกรรมทางเพศของกลุ่มเพื่อนพบว่า กลุ่มเพื่อนของกลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมหลายประการ ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 25 แสดงพฤติกรรมทางเพศของกลุ่มเพื่อน

พฤติกรรมกลุ่มเพื่อน / ผู้ให้ข่าว สำคัญ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	รวมมีพฤติกรรม	รวมไม่มีพฤติกรรม
พฤติกรรมทางเพศของกลุ่มเพื่อน												
- มีคนรัก	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	10	0
- มีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	10	0
- มีคนรักมากกว่า 1 คน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	10	0
- เปิดเผยเรื่องเพศอย่างคึกคะนอง	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	10	0
- ชอบลวนลามทางเพศกับผู้หญิง	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	10	0
- ชอบเที่ยวสถานบริการทางเพศ											0	10
- ชอบเที่ยวสถานบันเทิงยามราตรี				✓	✓	✓	✓				4	6
- ชอบดูสื่อลามกอนาจาร	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	10	0
- มีค่านิยมในการเปลี่ยนคู่นอนบ่อย	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	10	0
รวม											44	16
ร้อยละ											73	27

จากตารางแสดงพฤติกรรมทางเพศของกลุ่มเพื่อนพบว่า กลุ่มเพื่อนของกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 100 ที่มีคนรัก และมีมากกว่า 1 คน มีพฤติกรรมชอบลวนลามทางเพศกับผู้หญิง เปิดเผยเรื่องเพศอย่างคึกคะนอง และมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ในขณะที่พฤติกรรมในการเที่ยวสถานบันเทิงยามราตรีนั้นมีเพียงร้อยละ 40 และไม่พบว่ามีพฤติกรรมในการเที่ยวสถานบริการทางเพศ เนื่องจากส่วนใหญ่มีเพื่อนหญิงที่ตนสามารถร่วมหลับนอนได้อยู่แล้ว จึงไม่ต้องการเสียค่าบริการ ค่าเฉลี่ยในการมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมของกลุ่มเพื่อนอยู่ที่ร้อยละ 73

ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่ 5 ที่ว่าพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมของกลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อการกระทำผิดคดีข่มขืนกระทำชำเราของเด็กและเยาวชนชาย

สมมติฐานข้อที่ 6 : การไม่ได้รับการขัดเกลาเรื่องเพศที่ถูกต้องจากโรงเรียนมีอิทธิพลต่อการกระทำผิดคดีข่มขืนกระทำชำเราของเด็กและเยาวชนชาย

ในการสอบถามถึงเรื่องการขัดเกลาเรื่องเพศจากคนโรงเรียนนั้น มีประเด็นต่างๆ ที่สำคัญจำนวน 5 ประเด็น ได้แก่

1. เรื่องการให้เกียรติผู้หญิง
2. การเคารพเรื่องสิทธิสตรี
3. การไม่มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร
4. ความรู้เรื่องเพศศึกษา
5. คุณค่า / ค่านิยมทางเพศ

ปรากฏในรายละเอียดต่างๆ ต่อไปนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1. ประเด็นเรื่องการให้เกียรติผู้หญิง

ตารางที่ 26 การขัดเกลาจากโรงเรียนเรื่องการให้เกียรติผู้หญิง

หัวข้อการสอน / ผู้ให้ข่าวสำคัญ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	ขัดเกลา	ไม่ขัดเกลา
1) เรื่องการให้เกียรติผู้หญิง												
- ไม่ว่ากล่าวดูค่าผู้หญิง			✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	8	2
- ไม่ละเมิดล่วงเกินเนื้อตัวร่างกายผู้หญิง	✓				✓	✓	✓	✓			5	5
- ไม่ขวยโอกาสกับผู้หญิง	✓				✓	✓	✓	✓		✓	6	4
- พุดจายกย่องให้เกียรติ				✓	✓	✓	✓				4	6
- ไม่พุดจาจุดถูก ทั้งต่อหน้าและลับหลัง	✓			✓	✓	✓	✓	✓	✓		7	3
- ไม่ข่มเหงรังแก ทั้งกายและใจ				✓	✓		✓		✓	✓	5	5
- เสียสละให้ผู้หญิงก่อนเสมอ	✓		✓		✓		✓		✓		5	5
- ดูแล ช่วยเหลือผู้หญิง	✓		✓		✓	✓	✓		✓		6	4
รวม	5	0	3	4	8	6	8	4	5	3	46	34
ร้อยละ											58	43

จากตารางแสดงการขัดเกลาจากโรงเรียนในประเด็นเรื่องการให้เกียรติผู้หญิงนั้นพบว่า เนื้อหาที่มีการสอนมากที่สุด คือ เรื่องการไม่ดูค่าว่ากล่าวผู้หญิง คิดเป็นร้อยละ 80 การไม่พุดจาจุดถูกผู้หญิงทั้งต่อหน้าและลับหลัง ร้อยละ 70 การไม่ขวยโอกาสกับผู้หญิง และการดูแลช่วยเหลือผู้หญิง ร้อยละ 60 การไม่ละเมิดล่วงเกินเนื้อตัวร่างกายผู้หญิง การไม่ข่มเหงรังแกผู้หญิง ทั้งกายและใจ และการเสียสละให้ผู้หญิงก่อนเสมอ ร้อยละ 50 ในขณะที่เนื้อหาที่มีการสอนน้อยที่สุด คือ เรื่องการพุดจายกย่องให้เกียรติผู้หญิง เพียงร้อยละ 40 อย่างไรก็ตามในภาพรวมของการสอนเรื่อง การให้เกียรติผู้หญิงนั้น พบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ร้อยละ 58

2. ประเด็นเรื่องการเคารพสิทธิสตรี

ตารางที่ 27 การขัดเกลาจากโรงเรียนเรื่องการเคารพสิทธิสตรี

หัวข้อการสอน / ผู้ให้ข่าวสำคัญ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	จัดเกลา	ไม่จัดเกลา
2) การเคารพเรื่องสิทธิสตรี												
- สื่อสัต์ย์ต่อผู้หญิง						✓	✓	✓	✓		4	6
- ให้ความเสมอภาคในทุกเรื่องกับผู้หญิง	✓			✓		✓		✓	✓		5	5
- เคารพในความเป็นผู้นำของผู้หญิง	✓						✓				2	8
รวม	2	0	0	1	0	2	2	2	2	0	11	19
ร้อยละ											37	63

จากตารางแสดงการขัดเกลาจากโรงเรียนในเรื่องของการเคารพสิทธิสตรีนั้นพบว่า เรื่องที่มีการสอนมากที่สุด คือ เรื่องการให้ความเสมอภาคกับผู้หญิงในทุกเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 50 ในขณะที่ เรื่องการสื่อสัต์ย์ต่อผู้หญิง คิดเป็นร้อยละ 40 ส่วนเรื่องการเคารพในความเป็นผู้นำของผู้หญิงมีเพียงร้อยละ 20 เท่านั้น และเมื่อพิจารณาในภาพรวมจะพบว่า ค่าเฉลี่ยของระดับการสอนในเรื่องดังกล่าวนี้ อยู่ที่ร้อยละ 37

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3. เรื่องการไม่มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

ตารางที่ 28 การขาดเวลาจากโรงเรียนเรื่องการไม่มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

หัวข้อการสอน / ผู้ให้ข่าวสำคัญ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	ขาดเวลา	ไม่ขาดเวลา
3) ไม่มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร												
- เวลาที่เหมาะสมในการมีเพศสัมพันธ์	✓			✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	8	2
- โทษของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร	✓			✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	8	2
- ทางออกที่ดีจากการหมกมุ่นเรื่องเพศ			✓		✓		✓	✓	✓		5	5
- ผลดี / ประโยชน์ ของการไม่ฝ่าฝืน			✓		✓	✓					3	7
- ประเพณี วัฒนธรรมที่ต้งามในเรื่องเพศ				✓		✓			✓		3	7
รวม	2	0	2	3	4	4	3	3	4	2	27	23
ร้อยละ											54	46

จากตารางเรื่องการขาดเวลาเรื่องเพศจากโรงเรียนในประเด็นเรื่องการไม่มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรมันพบว่า โรงเรียนที่กลุ่มตัวอย่างศึกษาร้อยละ 80 มีการสอนถึงเรื่องเวลาที่เหมาะสมในการมีเพศสัมพันธ์ และโทษของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ในขณะที่เรื่องการหาทางออกที่ดีจากการหมกมุ่นเรื่องเพศ มีการสอนร้อยละ 50 ส่วนผลดีของการไม่มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร และประเพณีวัฒนธรรมที่ต้งามในเรื่องเพศนั้น มีการสอนน้อยที่สุดในอัตราร้อยละ 30 อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาในภาพรวมแล้ว พบว่าค่าเฉลี่ยในการสอนเรื่องดังกล่าวนี้ อยู่ที่ร้อยละ 54

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4. เรื่องความรู้เรื่องเพศศึกษา

ตารางที่ 29 การขีดเกลาจากโรงเรียนเรื่องความรู้เรื่องเพศศึกษา

หัวข้อการสอน / ผู้ให้ข่าว สำคัญ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	ขีดเกลา	ไม่ขีดเกลา
4) ความรู้เรื่องเพศศึกษา												
- เพศศึกษาคืออะไร	✓				✓						2	8
- ลักษณะของการมีเพศสัมพันธ์											0	10
- ลักษณะทางกายภาพของร่างกาย	✓			✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	8	2
- เพศสัมพันธ์กับความต้องการพื้นฐานของคน	✓				✓			✓	✓		4	6
- โรคที่เกิดจากเพศสัมพันธ์	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	9	1
- การมีเพศสัมพันธ์อย่างปลอดภัย	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	9	1
รวม	5	0	2	3	5	3	3	4	4	3	32	28
ร้อยละ											53	47

จากตารางเรื่องการขีดเกลาเรื่องเพศจากโรงเรียนในเรื่องความรู้เรื่องเพศศึกษานั้นพบว่าโรงเรียนที่กลุ่มตัวอย่างศึกษานั้น มีการสอนเรื่องเพศศึกษาโดยเน้นหนักไปในเนื้อหาเรื่องโรคที่เกิดจากเพศสัมพันธ์ และการมีเพศสัมพันธ์อย่างปลอดภัย ในอัตราร้อยละ 90 รองลงมาคือเรื่องลักษณะทางกายภาพของร่างกายมนุษย์ คิดเป็นร้อยละ 80 ในขณะที่เรื่องลักษณะของการมีเพศสัมพันธ์ไม่มีการสอน และเมื่อพิจารณาโดยภาพรวมแล้ว การสอนเรื่องความรู้เรื่องเพศศึกษาจากโรงเรียนมีในระดับค่าเฉลี่ยที่ร้อยละ 53

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

5. คุณค่า / ค่านิยมทางเพศ

ตารางที่ 30 การขีดเกลาจากโรงเรียนในเรื่องคุณค่า / ค่านิยมทางเพศ

หัวข้อการสอน / ผู้ให้ข่าวสำคัญ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	นับเวลา	ไม่ขีดเกลา
5) คุณค่า / ค่านิยมทางเพศ												
- ผลดีของการไม่ล่วงละเมิดทางเพศแก่สตรี					✓	✓				✓	3	7
- การรักษาคุณค่าของผู้หญิงในเรื่องเพศ					✓	✓	✓	✓			4	6
- การไม่ล่าสอนทางเพศ			✓			✓	✓	✓		✓	5	5
- ความซื่อสัตย์ต่อคู่ครอง	✓					✓					2	8
- หน้าที่ของการสืบพันธุ์											0	10
- เรื่องเพศเป็นเรื่องควรปกปิด / เปิดเผย											0	10
รวม	1	0	1	0	2	4	2	2	0	2	14	46
ร้อยละ											23	77

จากตารางแสดงการขีดเกลาเรื่องเพศจากโรงเรียนในเรื่องคุณค่า / ค่านิยมทางเพศข้างต้นพบว่า การสอนเรื่องการไม่ล่าสอนทางเพศมีมากที่สุดในอัตราร้อยละ 50 ตามด้วยการรักษาคุณค่าของผู้หญิง ร้อยละ 40 และ ผลดีของการไม่ล่วงละเมิดทางเพศแก่สตรี ร้อยละ 30 ในขณะที่เรื่องความซื่อสัตย์ต่อคู่ครองเป็นเรื่องที่มีการสอนน้อย และเรื่องหน้าที่ของการสืบพันธุ์และการปกปิด / เปิดเผยเรื่องเพศ ไม่มีการสอน อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาในภาพรวมแล้วพบว่า ระดับค่าเฉลี่ยในการสอนในเรื่องดังกล่าวนี้ อยู่ที่ร้อยละ 23

จากการนำเสนอข้อมูลในประเด็นสมมติฐานข้อที่ 6 เรื่องการไม่ได้รับการขีดเกลาเรื่องเพศที่ถูกต้องจากโรงเรียนมีอิทธิพลต่อการกระทำผิดคดีข่มขืนกระทำชำเราของเด็กและเยาวชนชายนั้นสามารถนำมาสรุปแสดงระดับการขีดเกลาเรื่องเพศจากโรงเรียน ได้ดังนี้

ตารางที่ 31 ระดับการขัดเกลาเรื่องเพศจากโรงเรียน

หัวข้อประเมิน / ผู้ให้ข้อมูล	คะแนนเต็ม	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
		คะแนนที่ได้									
1. การให้เกียรติผู้หญิง	8	5	0	3	4	8	6	8	4	5	3
2. การเคารพเรื่องสิทธิสตรี	3	2	0	0	1	0	2	2	2	2	0
3. การไม่มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร	5	2	0	2	3	4	4	3	3	4	2
4. ความรู้เรื่องเพศศึกษา	6	5	0	2	3	5	3	3	4	4	3
5. คุณค่า / ค่านิยมทางเพศ	6	1	0	1	0	2	4	2	2	0	2
รวมคะแนน	28	15	0	8	11	19	19	18	15	15	10
ร้อยละ		54	0	29	39	68	68	64	54	54	36
		ค่าเฉลี่ย = 46									

จากตารางข้างต้นจะเห็นได้ว่า มีผู้ให้ข้อมูลจำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 10 ไม่เคยได้รับการสอนเรื่องเพศศึกษาจากโรงเรียน และมีจำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 20 ที่ได้รับการสอนเรื่องเพศจากโรงเรียนมากที่สุด โดยคิดเป็นอัตราร้อยละ 68 และเมื่อพิจารณาในภาพรวมเรื่องการสอนเรื่องเพศศึกษาจากโรงเรียนพบว่าอยู่ในระดับค่าเฉลี่ยที่ร้อยละ 46

ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่ 6 ที่ว่าการไม่ได้รับการขัดเกลาเรื่องเพศที่ถูกต้องจากโรงเรียนมีอิทธิพลต่อการกระทำผิดคดีข่มขืนกระทำชำเราของเด็กและเยาวชนชาย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สมมติฐานข้อที่ 7 : สื่ออาจารย์มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดคดีข่มขืนกระทำชำเราของเด็กและเยาวชนชาย

ในการสัมภาษณ์เรื่องอิทธิพลของสื่อต่อการกระทำผิดคดีข่มขืนกระทำชำเรานั้นมีประเด็นต่างๆ ที่สำคัญ 3 ประเด็น คือ ประเภท ลักษณะ และระดับความร้ายแรงของสื่อ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตารางที่ 32 ประเภทของสื่อลามกอนาจารที่กลุ่มตัวอย่างนิยมบริโภค

ประเภทสื่อ / ผู้ให้ข่าวสำคัญ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	รวม บริโภค สื่อ (คน)	รวมไม่ บริโภค สื่อ (คน)
1. หนังสือพิมพ์	✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓			7	3
2. อินเทอร์เน็ต	✓		✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓	8	2
3. มือถือ									✓	✓	2	8
4. ภาพยนตร์	✓			✓	✓	✓	✓		✓	✓	7	3
5. ซีดี / วีซีดี	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	10	0
6. การ์ตูน			✓	✓	✓		✓		✓		5	5
7. นิตยสาร					✓	✓	✓	✓	✓	✓	6	4
รวม											45	25
ร้อยละ											64	36

จากตารางแสดงประเภทของสื่อลามกอนาจารที่กลุ่มตัวอย่างนิยมบริโภคนั้นพบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 100 นิยมบริโภคสื่อลามกอนาจารประเภทซีดี/วีซีดี มากที่สุด รองลงมาคือ อินเทอร์เน็ต ร้อยละ 80 หนังสือพิมพ์ ร้อยละ 70 สำหรับสื่อลามกอนาจารที่กลุ่มตัวอย่างนิยมบริโภคน้อยที่สุด คือ โทรทัศน์เคลื่อนที่ คิดเป็นร้อยละ 20 และเมื่อพิจารณาในภาพรวมแล้วพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมในการนิยมบริโภคสื่อลามกอนาจารในอัตราร้อยละ 64

ตารางที่ 33 ลักษณะของสื่อลามกอนาจารที่กลุ่มตัวอย่างบริโภค

ประเภทสื่อ	ลักษณะสื่อ
1. หนังสือพิมพ์	เช่น สยามกีฬา เป็นภาพดารานางแบบ สาวสวย หุ่นดี ในอิริยาบถต่างๆ แต่งกายวบหวิว ล่อแหลม เช่น ชุดว่ายน้ำ กางเกงขาสั้น อดเรือนร่าง ส่งผลต่อความสนใจในเพศตรงข้ามมากขึ้น หาซื้อได้ง่าย ไปที่ไหนก็มี ราคาถูก
2. อินเทอร์เน็ต	ภาพนิ่ง และเคลื่อนไหว ภาพโป๊ เปลือย การร่วมเพศ การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง การเสนอขายบริการทางเพศ และวัตถุทางเพศ การสนทนาทางเพศในห้องสนทนา
3. โทรศัพท์เคลื่อนที่	การดาวโหลดภาพโป๊ เปลือย ภาพการร่วมเพศ ทั้งภาพนิ่งและภาพเคลื่อนไหวทั้งภาพสี และขาวดำ ดูได้ตลอดเวลาที่ต้องการ ส่วนใหญ่มีกันทุกคน
4. ภาพยนตร์	ภาพยนตร์ควบในโรงภาพยนตร์ชั้นสอง ประเภทหนัง R , X มีฉากรัก กระตุ้นอารมณ์ เข้าไปดูได้ทุกคน ไม่จำกัดเพศ อายุ
5. ซีดี / วีซีดี	ภาพยนตร์ประเภท R, X มีฉากการร่วมรัก การสำเร็จความใคร่ด้วยวิธีการต่างๆ รูปแบบการร่วมเพศที่หลากหลาย หาซื้อได้ง่าย ราคาไม่แพง กระตุ้นอารมณ์
6. การ์ตูน	ประเภทการ์ตูนญี่ปุ่น ภาพขาวดำ มีภาพแสดงความรัก การร่วมเพศด้วยท่าทางต่างๆ เป็นเรื่องราวต้อๆ กันหลายฉบับ พร้อมภาพประกอบ ชวนให้น่าติดตาม และช่วยให้เกิดจินตนาการ ซื้อได้ตามร้านหนังสือการ์ตูนทั่วไป แต่ต้องเป็นลูกค้าประจำ จึงจะซื้อได้
7. นิตยสาร	เช่น FHM ลิซ่า คล้ายหนังสือพิมพ์ แต่หาดูยากกว่า ราคาแพงกว่า แต่ภาพสีสดใสกว่า สวยงามกว่า ดูแล้วกระตุ้นอารมณ์ได้มากกว่า

จากตารางแสดงลักษณะของสื่อลามกอนาจารข้างต้น จะพบว่าสื่อลามกส่วนใหญ่จะเป็นสื่อประเภทภาพนิ่ง ที่แสดงถึงเรือนร่างของผู้หญิง ตลอดจนการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างสามารถหาบริโภคได้ไม่ยากนัก ราคาไม่แพง และมีลักษณะในการกระตุ้นให้กลุ่มตัวอย่างเกิดอารมณ์และความรู้สึกทางเพศ

ตารางที่ 34 ระดับความย่ำแย่ของสื่อลามกอนาจารที่กลุ่มตัวอย่างบริโภค

ผู้ให้ข่าวสำคัญ	ประเภทสื่อ	หนังสือพิมพ์	อินเทอร์เน็ต	มือถือ	ภาพยนตร์	ซีดี/วีซีดี	การ์ตูน	นิตยสาร
1	เรียงลำดับย่ำแย่	4	2		3	1		
	คะแนน	1	3		2	4		
2	เรียงลำดับย่ำแย่							
	คะแนน							
3	เรียงลำดับย่ำแย่	4	3			1	2	
	คะแนน	1	2			4	3	
4	เรียงลำดับย่ำแย่		2		3	1	4	
	คะแนน		3		2	4	1	
5	เรียงลำดับย่ำแย่		2		3	1	4	
	คะแนน		3		2	4	1	
6	เรียงลำดับย่ำแย่	4			2	1		3
	คะแนน	1			3	4		2
7	เรียงลำดับย่ำแย่	4			2	1		3
	คะแนน	1			3	4		2
8	เรียงลำดับย่ำแย่	2	4			1		3
	คะแนน	3	1			4		2
9	เรียงลำดับย่ำแย่		3		4	1		2
	คะแนน		2		1	4		3
10	เรียงลำดับย่ำแย่		1	2	4	3		
	คะแนน		4	3	1	2		
รวมคะแนนย่ำแย่ของสื่อแต่ละประเภท		7	18	3	14	34	5	9
ร้อยละ		8	20	3	16	38	6	10

จากตารางแสดงระดับความย่ำแย่ของสื่อลามกอนาจารที่กลุ่มตัวอย่างบริโภคนั้นพบว่า สื่อลามกอนาจารที่เป็นตัวย่ำแย่ / กระตุ้น ความรู้สึกทางเพศของกลุ่มตัวอย่างมากที่สุด คือ ซีดี/วีซีดี คิดเป็นร้อยละ 38 รองลงมา คือ อินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 20 ในขณะที่สื่อที่เป็นตัวย่ำแย่ / กระตุ้น ความรู้สึกทางเพศน้อยที่สุด คือ โทรศัพท์เคลื่อนที่ คิดเป็นร้อยละ 3

และเป็นที่น่าสังเกตว่า สื่อลามกอนาจารต่างๆ ไม่มีผลในการช่วยยู่ยออารมณ์ทางเพศของผู้ให้ข่าวสำคัญ เนื่องจากผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 2 ไม่นิยมบริโภคสื่อลามกอนาจารใดๆ นอกจากหนังสือพิมพ์ ซึ่งลักษณะของการอ่าน เป็นการอ่านตามปกติ ไม่เจาะจงที่จะอ่านเฉพาะเรื่องลามก แต่เนื่องจากในหนังสือพิมพ์ มักจะมีภาพวาบหวิดของดารานางแบบสาว ๆ อยู่แล้ว ทำให้เขามีโอกาสในการบริโภคไปโดยปริยาย แต่ไม่มีความช่วยยู่ยออารมณ์ทางเพศแต่ประการใด

ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่ 7 ที่ว่าสื่ออนาจารมีอิทธิพลต่อการกระทำผิดคดีข่มขืนกระทำชำเราของเด็กและเยาวชนชาย

สมมติฐานข้อที่ 8 : ความถี่ในการรับสื่อมีอิทธิพลต่อการกระทำผิดคดีข่มขืนกระทำชำเราของเด็กและเยาวชนชาย

ในการศึกษาถึงประเด็นเรื่องความถี่ในการรับสื่อลามกอนาจารของกลุ่มตัวอย่าง สามารถแสดงรายละเอียดต่างๆ ได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 35 ความถี่ในการบริโภคสื่อลามกอนาจารจากสื่อต่างๆ

ประเภท / ความถี่ในการบริโภคสื่อ	ผู้ให้ข่าวสำคัญ										รวม	
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10		
1. หนังสือพิมพ์												
น้อยกว่า 1 ครั้ง / สัปดาห์												
1 ครั้ง / สัปดาห์	✓		✓					✓				3
2-3 ครั้ง / สัปดาห์		✓			✓	✓	✓					4
ไม่บริโภคสื่อ				✓					✓	✓		3
2. อินเทอร์เน็ต												
น้อยกว่า 1 ครั้ง / สัปดาห์				✓								1
1 ครั้ง / สัปดาห์	✓		✓		✓		✓	✓	✓	✓		7
2-3 ครั้ง / สัปดาห์												
ไม่บริโภคสื่อ		✓				✓						2
3. โทรศัพท์เคลื่อนที่												
น้อยกว่า 1 ครั้ง / สัปดาห์												
1 ครั้ง / สัปดาห์									✓	✓		2
2-3 ครั้ง / สัปดาห์												
ไม่บริโภคสื่อ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓				8

ตารางที่ 35 (ต่อ)

ประเภท / ความถี่ในการ บริโภคสื่อ	ผู้ให้ข่าวสำคัญ										รวม	
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10		
4. ภาพยนตร์												
น้อยกว่า 1 ครั้ง / สัปดาห์	✓			✓	✓	✓	✓		✓	✓		7
1 ครั้ง / สัปดาห์												
2-3 ครั้ง / สัปดาห์												
ไม่บริโภคสื่อ		✓	✓					✓				3
5. ซีดี / วีซีดี												
น้อยกว่า 1 ครั้ง / สัปดาห์		✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓			7
1 ครั้ง / สัปดาห์	✓				✓					✓		3
2-3 ครั้ง / สัปดาห์												
ไม่บริโภคสื่อ												
6. การ์ตูน												
น้อยกว่า 1 ครั้ง / สัปดาห์				✓					✓			2
1 ครั้ง / สัปดาห์			✓		✓		✓					3
2-3 ครั้ง / สัปดาห์												
ไม่บริโภคสื่อ	✓	✓				✓		✓		✓		5
7. นิตยสาร												
น้อยกว่า 1 ครั้ง / สัปดาห์								✓	✓			2
1 ครั้ง / สัปดาห์					✓	✓	✓			✓		4
2-3 ครั้ง / สัปดาห์												
ไม่บริโภคสื่อ	✓	✓	✓	✓								4

จากตารางแสดงความถี่ในการบริโภคสื่อลามกอนาจารจากสื่อต่างๆ นั้นจะพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะมีการบริโภคสื่อต่างๆ ในระดับความถี่มากกว่าหรือเท่ากับ 1 ครั้ง/สัปดาห์ โดยสามารถแจกแจงระดับความถี่ในภาพรวมได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 36 ระดับความถี่ในภาพรวมของการบริโภคสื่อลามกอนาจาร

ความถี่ในการ บริโภคสื่อ	หนังสือพิมพ์	อินเทอร์เน็ต	โทรศัพท์ เคลื่อนที่	ภาพยนตร์	ซีดี/ วี ซีดี	การ์ตูน	นิตยสาร	รวม	ร้อยละ
	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (คน)								
น้อยกว่า 1 ครั้ง / สัปดาห์		1		7	7	2	2	19	42
1 ครั้ง / สัปดาห์	3	7	2		3	3	4	22	49
2-3 ครั้ง / สัปดาห์	4							4	9
รวมจำนวนกลุ่ม ตัวอย่าง (คน)	7	8	2	7	10	5	6	45	

จากตารางแสดงระดับความถี่ในภาพรวมของการบริโภคสื่อลามกอนาจารข้างต้น จะเห็นว่ากลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมในการบริโภคสื่อลามกอนาจารด้วยความถี่ น้อยกว่า 1 ครั้ง / สัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 42 ในขณะที่ความถี่มากกว่าหรือเท่ากับ 1 ครั้ง/สัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 58

ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่ 8 ที่ว่าความถี่ในการรับสื่อมีอิทธิพลต่อการกระทำผิดคดีข่มขืนกระทำชำเราของเด็กและเยาวชนชาย

จากการทดสอบสมมติฐานทั้ง 8 ข้อดังตารางแสดงรายละเอียดข้างต้น สามารถสรุปการทดสอบได้ดังนี้

สมมติฐานที่ได้รับการยอมรับ มี 7 ข้อ ได้แก่

สมมติฐานข้อที่ 1 : เรื่องการไม่ได้รับการขัดเกลาเรื่องเพศที่ถูกต้องจากคนในครอบครัวมีอิทธิพลต่อการกระทำผิดคดีข่มขืนกระทำชำเราของเด็กและเยาวชนชาย พบว่าร้อยละ 31 ได้รับการขัดเกลา ในขณะที่ร้อยละ 69 ไม่ได้รับการขัดเกลา

สมมติฐานข้อที่ 3 : การคบเพื่อนที่มีปัญหา มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดคดีข่มขืนกระทำชำเราของเด็กและเยาวชนชาย พบว่าร้อยละ 62.50 กลุ่มเพื่อนมีปัญหา และร้อยละ 37.50 กลุ่มเพื่อนไม่มีปัญหา

สมมติฐานข้อที่ 4 : การใช้ยาและสารเสพติดในกลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อการกระทำผิดคดี
 ช่มชู้้นกระทำชำเราของเด็กและเยาวชนชาย พบว่าร้อยละ 64 มีการใช้ยา / สารเสพติด และร้อยละ
 36 ไม่มีการใช้ยา / สารเสพติด

สมมติฐานข้อที่ 5 : พฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมของกลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อการ
 กระทำผิดคดีช่มชู้้นกระทำชำเราของเด็กและเยาวชนชาย พบว่าร้อยละ 73 มีพฤติกรรมทางเพศที่
 ไม่เหมาะสม และร้อยละ 27 มีพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม

สมมติฐานข้อที่ 6 : การไม่ได้รับการขัดเกลาเรื่องเพศที่ถูกต้องจากโรงเรียนมีอิทธิพลต่อ
 การกระทำผิดคดีช่มชู้้นกระทำชำเราของเด็กและเยาวชนชาย พบว่าร้อยละ 46 ได้รับการขัดเกลา
 และร้อยละ 54 ไม่ได้รับการขัดเกลา

สมมติฐานข้อที่ 7 : สื่ออนาจารมีอิทธิพลต่อการกระทำผิดคดีช่มชู้้นกระทำชำเราของเด็ก
 และเยาวชนชาย พบว่าร้อยละ 64 นิยมบริโภคสื่อลามกอนาจาร และร้อยละ 36 ไม่นิยม

สมมติฐานข้อที่ 8 : ความถี่ในการรับสื่อมีอิทธิพลต่อการกระทำผิดคดีช่มชู้้นกระทำชำเรา
 ของเด็กและเยาวชนชาย พบว่าร้อยละ 42 บริโภคสื่อลามกอนาจารด้วยความถี่น้อยกว่า 1 ครั้ง /
 สัปดาห์ และร้อยละ 58 บริโภคสื่อมากกว่าหรือเท่ากับ 1 ครั้ง / สัปดาห์

สมมติฐานที่ไม่ได้รับการยอมรับ มี 1 ข้อ ได้แก่

สมมติฐานข้อที่ 2 : พฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมของคนในครอบครัวมีอิทธิพลต่อการ
 กระทำผิดคดีช่มชู้้นกระทำชำเราของเด็กและเยาวชนชาย พบว่าร้อยละ 82.50 คนในครอบครัวมี
 พฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม มีเพียงร้อยละ 17.50 ที่คนในครอบครัวมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่
 เหมาะสม

ผลการทดสอบสมมติฐานสามาสรณสรุปได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 37 แสดงสรุปการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ผลการทดสอบ	
	ยอมรับ	ปฏิเสธ
1. การไม่ได้รับการขัดเกลาเรื่องเพศที่ถูกต้องจากคนในครอบครัวมีอิทธิพลต่อการกระทำผิดคดีข่มขืนกระทำชำเราของเด็กและเยาวชนชาย	✓	
2. พฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมของคนในครอบครัวมีอิทธิพลต่อการกระทำผิดคดีข่มขืนกระทำชำเราของเด็กและเยาวชนชาย		✓
3. การคบเพื่อนที่มีปัญหามีอิทธิพลต่อการกระทำผิดคดีข่มขืนกระทำชำเราของเด็กและเยาวชนชาย	✓	
4. การใช้ยาและสารเสพติดในกลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อการกระทำผิดคดีข่มขืนกระทำชำเราของเด็กและเยาวชนชาย	✓	
5. พฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมของกลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อการกระทำผิดคดีข่มขืนกระทำชำเราของเด็กและเยาวชนชาย	✓	
6. การไม่ได้รับการขัดเกลาเรื่องเพศที่ถูกต้องจากโรงเรียนมีอิทธิพลต่อการกระทำผิดคดีข่มขืนกระทำชำเราของเด็กและเยาวชนชาย	✓	
7. สื่ออนาจารมีอิทธิพลต่อการกระทำผิดคดีข่มขืนกระทำชำเราของเด็กและเยาวชนชาย	✓	
8. ความถี่ในการรับสื่อมีอิทธิพลต่อการกระทำผิดคดีข่มขืนกระทำชำเราของเด็กและเยาวชนชาย	✓	

ศูนย์วิทยพัชกร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อภิปรายผลการวิจัย

สมมติฐานที่ 1: การไม่ได้รับการขัดเกลาเรื่องเพศที่ถูกต้องจากครอบครัว มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดคดีข้ามขิ้นกระทำชำเราของเด็กและเยาวชนชาย

จากผลวิจัยที่ได้ พบว่าแม้ว่าผู้ให้ข่าวสำคัญส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ 70 ได้อาศัยอยู่กับบิดามารดา ในขณะที่พวกเขากระทำคามผิดก็ตาม แต่เนื่องจากร้อยละ 90 ที่บิดามารดาต้องประกอบอาชีพทำมาหารายได้เพื่อเลี้ยงครอบครัว และส่วนใหญ่ไม่ค่อยได้มีเวลาในการดูแลบุตรหลานอย่างใกล้ชิด ทำให้โอกาสในการพูดคุย ปรึกษาหารือ หรือการแนะนำในเรื่องต่างๆ แก่บุตรหลานมีน้อยลงด้วย โดยเฉพาะการขัดเกลาในเรื่องเพศ ซึ่งเป็นเรื่องที่ลึกซึ้งและละเอียดอ่อนนั้น พบว่าระดับการขัดเกลาจากคนในครอบครัวของผู้ให้ข่าวสำคัญนั้นมีน้อยมาก บางคนไม่เคยได้รับการขัดเกลาเรื่องเพศจากคนในครอบครัวเลย ดังเช่น ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 2 ที่บิดามารดาแยกทางกันและอาศัยอยู่กับยายเพียงลำพังมาตั้งแต่เด็กๆ เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีผู้ให้ข่าวสำคัญจำนวน 4 รายที่แทบจะไม่เคยได้รับการสอนเรื่องเพศเลย คือผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 3, 4, 9 และ 10 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Gordon Shipman (1986, อ้างในนิศารัตน์ ทองอุปการ, 2538) ที่ระบุถึงแหล่งความรู้เรื่องเพศศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยวิสคอนซิล สหรัฐอเมริกา จำนวน 400 คนว่ามาจากบิดามารดาเพียงร้อยละ 14 เท่านั้น ในขณะที่นักศึกษาคิดว่าการสอนเรื่องเพศ ควรเริ่มต้นที่ครอบครัวเป็นแห่งแรก ดังงานวิจัยของ Dickie Hill (1985)

และจากการพิจารณาค่าเฉลี่ยระดับการขัดเกลาเรื่องเพศจากคนในครอบครัวในภาพรวม พบว่าระดับค่าเฉลี่ยของการขัดเกลาอยู่ที่ร้อยละ 31 เท่านั้น ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการได้รับการขัดเกลาเรื่องเพศจากคนในครอบครัวของผู้ให้ข่าวสำคัญนั้น อยู่ในระดับที่ต่ำมาก ทำให้ผู้ให้ข่าวสำคัญขาดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในเรื่องเพศ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการให้เกียรติผู้หญิง การเคารพเรื่องสิทธิสตรี การไม่มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ความรู้เรื่องเพศศึกษา และคุณค่า/ค่านิยมทางเพศ ทำให้ผู้ให้ข่าวสำคัญมีทัศนคติ หรือค่านิยมทางเพศที่ไม่ค่อยถูกต้องนัก เช่น การนิยมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ดังเช่นงานวิจัยของ Festenberg (1977) ที่ได้ทำการวิจัยเด็กวัยรุ่นไทย อายุ 15-16 ปี ที่มีการสนทนากับบิดามารดาในเรื่องเพศ จะมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสในระดับต่ำ ขณะที่วัยรุ่นที่ไม่ได้พูดคุยกับบิดามารดาในเรื่องเพศ จะมีเพศสัมพันธ์ในช่วงวัยรุ่นในระดับสูง แสดงให้เห็นถึงอิทธิพลของการได้รับความรู้เรื่องเพศจากคนในครอบครัว ทำให้มีความเข้าใจในเรื่องเพศที่ถูกต้อง และลดปัญหาการมีเพศสัมพันธ์เร็วเกินไป

การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร และการวางตัวที่ไม่เหมาะสมในเรื่องเพศ จึงอาจนำไปสู่ปัญหาต่างๆ ทางเพศ โดยเฉพาะเรื่องการทำคามผิดทางเพศ

ดังนั้น การไม่ได้รับการขัดเกลาเรื่องเพศที่ถูกต้องจากคนในครอบครัว ย่อมมีอิทธิพลต่อการกระทำคามผิดคดียุ่เพิ่มขึ้นกระทำชำเราของเด็กและเยาวชน ดังสมมติฐานที่ 1

สมมติฐานที่ 2: พฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมของคนในครอบครัวมีอิทธิพลต่อการกระทำผิดคดียุ่เพิ่มขึ้นกระทำชำเราของเด็กและเยาวชนชาย

การขัดเกลาอุปนิสัย (Socialization) ของเด็กและเยาวชนเริ่มต้นที่ครอบครัว การปลูกฝังค่านิยม ทศนคติ พฤตินิสัยในด้านหนึ่งด้านใดให้กับเด็กและเยาวชน นอกจากการแนะนำสั่งสอนถึงสิ่งที่ถูกต้องเหมาะสมแล้ว การปฏิบัติตัวของผู้ปกครองเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับเด็กและเยาวชนก็มีความสำคัญด้วยเช่นเดียวกัน เพราะเด็กและเยาวชนย่อมเรียนรู้พฤติกรรมของคนในครอบครัว ซึมซับและนำไปปฏิบัติตามตัวอย่างที่ตนคุ้นเคย ดังนั้นถ้าผู้ปกครองแสดงตัวอย่างที่ไม่ดีให้กับเด็ก เด็กก็จะเกิดการเรียนรู้ได้ง่าย ดังเช่นงานวิจัยของพวงเพ็ญ ใจกว้าง (2542) ที่กล่าวถึงอิทธิพลของครอบครัวต่อการกระทำคามผิดของเด็กและเยาวชนไว้ว่า ครอบครัวเป็นสถาบันแรกที่สร้างแบบอย่างให้กับเด็ก หล่อหลอมความคิด ทศนคติ ความเชื่อ ค่านิยม ทำให้เด็กเติบโตมาโดยเรียนรู้พฤติกรรมของครอบครัว ถ้าคนในครอบครัวขาดศีลธรรม ย่อมเป็นแบบที่ไม่ดีให้กับเด็ก

เรื่องเพศศึกษา เป็นสิ่งหนึ่งที่เด็กและเยาวชนสามารถเรียนรู้และปฏิบัติตามแบบอย่างจากคนในครอบครัวได้ แต่จากผลวิจัยพบว่าครอบครัวของผู้ให้ข่าวสำคัญ มีการแสดงออกในเรื่องพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมน้อยมาก โดยจะพบว่าไม่มีครอบครัวใดเลยที่มีการแสดงตัวอย่างที่ไม่ดีในเรื่องเพศ มีเพียงร้อยละ 20 ที่มีญาติพี่น้องหรือคนใกล้ชิด ที่แต่งกายล่อแหลม และชักชวนดูสื่อลามกอนาจาร และพบการพูดจาหยาบโลนส่อไปในเรื่องเพศ เพียงร้อยละ 30 เท่านั้น ในขณะที่ระดับการมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมของคนในครอบครัว มีเพียงร้อยละ 17.50 เท่านั้น นั้นแสดงให้เห็นว่า ครอบครัวของผู้ให้ข่าวสำคัญส่วนใหญ่ มีพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม ไม่เสียหาย และไม่ได้เป็นแบบอย่างที่ไม่ดีให้กับผู้ให้ข่าวสำคัญ

ทั้งนี้สามารถอธิบายได้ว่า เนื่องจากเวลาในการอยู่ร่วมกันของคนในครอบครัวของผู้ให้ข่าวสำคัญมีน้อยมาก แต่ละคนมีภาระหน้าที่ที่ต้องทำ ประกอบกับการเป็นครอบครัวสมัยใหม่ที่เป็นครอบครัวเดี่ยว มีความเป็นส่วนตัวค่อนข้างมาก ทำให้โอกาสในการเรียนรู้ ถ่ายทอดพฤติกรรมแก่

กันมีน้อยตามไปด้วย ความรู้เรื่องเพศศึกษาของเด็กและเยาวชน จึงไม่ได้มาจากตัวอย่างในครอบครัว แต่มาจากแหล่งความรู้อื่นๆ แทน ดังเช่นงานวิจัยของสถาบันวิจัยสุขภาพจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2531) ได้ศึกษาวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร พบว่าแหล่งความรู้เรื่องเพศของนักเรียนส่วนใหญ่มาจากนิตยสารหรือหนังสือถึงร้อยละ 77.4 แต่มาจากมารดาเพียงร้อยละ 27.1 และมาจากบิดาเพียงร้อยละ 14 เท่านั้น ในขณะที่มาจากเพื่อนถึงร้อยละ 73 แสดงให้เห็นถึงอิทธิพลของเพื่อนต่อพฤติกรรมทางเพศของเด็กและเยาวชน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นพพร พานิชสุข (2522) ที่ระบุว่ากลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อความรู้ในเรื่องของนักเรียนชายมากที่สุด

นอกจากนี้ การเปิดรับข่าวสารจากสื่อต่างๆ มากมาย ยังเป็นช่องทางให้เด็กและเยาวชนเรียนรู้พฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมได้ง่ายกว่า ดังเช่นงานวิจัยของศิริพันธ์ สายประดิษฐ์ และนิโคลาส ฟอร์ด (2536) ที่ระบุว่าวัยรุ่นชายไทยอายุระหว่าง 15-24 ปี จะเรียนรู้ตัวอย่างเรื่องเพศจากสื่อต่างๆ เช่น หนังสือโป๊ วิดีโอ หนังสือการ์ตูนลามก เป็นต้น

ดังนั้นจึงไม่เป็นที่น่าแปลกใจเลยว่า เหตุใดแม้ว่าครอบครัวของผู้ให้ข่าวสำคัญจะไม่มีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม แต่ผู้ให้ข่าวสำคัญ ยังคงกระทำความผิดในคดีข่มขืนกระทำชำเรา ทั้งนี้ เพราะผู้ให้ข่าวสำคัญมีโอกาสในการเรียนรู้พฤติกรรมจากคนในครอบครัวได้น้อย ในขณะที่ตัวแบบอย่างของพฤติกรรมพบได้มากในกลุ่มเพื่อน และจากสื่อต่างๆ ซึ่งมีอิทธิพลต่อความคิดทัศนคติ และการแสดงออกในพฤติกรรมทางเพศของผู้ให้ข่าวสำคัญมากกว่า

ดังนั้นสมมติฐานข้อที่ 2 ที่กล่าวว่าพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมของคนในครอบครัว มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดคดีข่มขืนกระทำชำเราของเด็กและเยาวชนชาชนั้น จึงไม่ได้รับการยอมรับ

สมมติฐานที่ 3: การคบเพื่อนที่มีปัญหามีอิทธิพลต่อการกระทำผิดคดีข่มขืนกระทำชำเราของเด็กและเยาวชนชาย

Sutherland ได้ระบุถึงสาเหตุที่เด็กและเยาวชนกระทำความผิด ก็เพราะการคบหาสมาคมกับกลุ่มคนที่กระทำความผิด ซึ่งเป็นไปตามหลักการของทฤษฎี 'การคบค้าสมาคมที่แตกต่าง' นั่นเอง การที่เด็กได้มีโอกาสใกล้ชิดกับบุคคลที่กระทำความผิด ก็จะมีโอกาสในการเรียนรู้พฤติกรรมนั้นๆ แบบที่ๆ บ่อยๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสัมผัสกับการกระทำผิดแต่เด็กๆ ย่อมทำให้กระทำความผิดไปตลอด เพราะเด็กสามารถซึมซับพฤติกรรมได้อย่างง่ายดาย นอกจากนี้การที่เด็กและเยาวชนรวมกลุ่มกัน พวกเขาย่อมมีความเชื่อหรือค่านิยมเฉพาะในกลุ่มของตนเอง ซึ่งบางครั้ง

ขัดแย้งกับค่านิยมหลักของคนในสังคม เช่น การแสดงออกทางเพศที่ไม่เหมาะสมในสายตาของคนในสังคม แต่อาจดูเหมาะสมในสายตาของพวกเขาและสมาชิกในกลุ่ม เป็นการสร้าง 'วัฒนธรรมรอง' ในกลุ่มของตนเอง ดังเช่นงานวิจัยของจามร สุนทรกิจ (2544) ที่ระบุว่าการศึกษาไปในทางที่เสื่อมเสียของกลุ่มเพื่อน มีอิทธิพลในการกระทำความผิดทางเพศของเด็กและเยาวชนชาย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของโอฬาร เฉียมประภาส (2541) ที่ระบุว่าความใกล้ชิดกับเพื่อนที่กระทำความผิดเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน

และจากผลวิจัยเอง ก็ระบุชัดเจนถึงกลุ่มเพื่อนของผู้ให้ข่าวสำคัญว่า ส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มเพื่อนที่มีปัญหา ดังจะเห็นได้ว่าทุกรายมีปัญหาเรื่องผลการเรียนตกต่ำ และการใช้ยา/สารเสพติด นอกจากนี้ปัญหาที่พบมากตามมาถึงร้อยละ 90 คือ ปัญหาเรื่องรักในวัยเรียน และปัญหาการมีประวัติการกระทำความผิด โดยพบว่าร้อยละ 90 มีประวัติในเรื่องการทะเลาะวิวาท/ทำร้ายร่างกาย และพกพาอาวุธ นอกจากนี้ยังพบประวัติในการกระทำความผิดคดีข่มขืน/โทรมหนิง ถึงร้อยละ 60 เลยทีเดียว และเมื่อพิจารณาในภาพรวมของระดับการมีปัญหาของกลุ่มเพื่อนของผู้ให้ข่าวสำคัญแล้ว พบว่ากลุ่มเพื่อนส่วนใหญ่ร้อยละ 62.50 เป็นกลุ่มเพื่อนที่มีปัญหา

ดังนั้นสมมติฐานที่ 3 เรื่องการคบเพื่อนที่มีปัญหา มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดคดีข่มขืนกระทำชำเราของเด็กและเยาวชนชาย จึงได้รับการยอมรับ

สมมติฐานที่ 4: การใช้ยาและสารเสพติดในกลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อการกระทำผิดคดีข่มขืนกระทำชำเราของเด็กและเยาวชนชาย

ปัญหาประการหนึ่งที่พบในกลุ่มเพื่อน ดังที่กล่าวไว้ในสมมติฐานที่ 3 คือปัญหาในเรื่องการใช้ยา/สารเสพติด ซึ่งพบในกลุ่มเพื่อนของผู้ให้ข่าวสำคัญทั้ง 10 ราย โดยพบว่ากลุ่มเพื่อนของผู้ให้ข่าวสำคัญทั้ง 10 ราย นิยมดื่มสุรา/เบียร์ รวมทั้งมีพฤติกรรมในการสูบบุหรี่ด้วย นอกจากนี้ ร้อยละ 80 เสพกัญชา และร้อยละ 40 เสพยาบ้าอีกด้วย นั่นแสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมในการใช้ยาและสารเสพติด ย่อมนำไปสู่การกระทำความผิดได้ โดยเฉพาะการดื่มสุรา หรือของมีเมาอื่น ๆ ย่อมทำให้ความสามารถในการยับยั้งชั่งใจลดน้อยลง ดังเช่นงานวิจัยของสุนทรี ศิลพิพัฒน์ (2524) ที่ระบุว่าเยาวชนที่กระทำความผิดทางเพศ จะมีแนวโน้มในการใช้สุราเป็นเครื่องจูงใจให้กล้ากระทำความผิด นอกจากนี้การดื่มสุรายังทำให้ระดับความรุนแรงในการกระทำผิดสูงขึ้นด้วย

ดังเช่นงานวิจัยของพรศิริ มุลติชัย (2541) ที่ระบุว่าปัจจัยด้านความประพุดิที่เบี่ยงเบนของกลุ่มเพื่อนในเรื่องของการดื่มสุรามีความสัมพันธ์กับระดับความรุนแรงในการข่มขืนกระทำชำเราอีกด้วย ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมในการใช้ยา/สารเสพติด จึงมีความเสี่ยงในการนำไปสู่การกระทำผิด นอกจากนั้นยังมีโอกาสในการกระทำผิดมากกว่า และระดับความรุนแรงในการกระทำผิดก็มากกว่าด้วย และจากผลวิจัยระดับการใช้ยา/สารเสพติดในกลุ่มเพื่อนอยู่ที่ร้อยละ 64

ดังนั้นสมมติฐานที่ 4 เรื่องการใช้ยา/สารเสพติดในกลุ่มเพื่อน มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดคดีข่มขืนกระทำชำเราของเด็กและเยาวชนชาย จึงได้รับการยอมรับ

สมมติฐานที่ 5: พฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมของกลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อการกระทำผิดคดีข่มขืนกระทำชำเราของเด็กและเยาวชนชาย

จากผลวิจัยพบว่า พฤติกรรมทางเพศของกลุ่มเพื่อนที่ผู้ให้ข่าวสำคัญคบหาอยู่นั้น ไม่ค่อยเหมาะสมนัก ดังจะเห็นได้จากกลุ่มเพื่อนทุกรายมีคนรัก และมีคนรักมากกว่า 1 คน จึงมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนทั้งกับคนรักของตนเองและผู้อื่น และนิยมเปลี่ยนคู่นอนบ่อย นอกจากนั้นยังพบพฤติกรรมในการชอบลวนลามทางเพศกับผู้หญิง และสามารถเปิดเผยเรื่องเพศได้อย่างคึกคะนอง ดังค่าสถิติที่แสดงระดับของพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมของกลุ่มเพื่อนอยู่ที่ร้อยละ 73 ทำให้ผู้ให้ข่าวสำคัญ ย่อมมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมในเรื่องเพศตามไปด้วย ดังเช่นงานวิจัยของไพโรจน์ ปัญญาประทีป (2539) ที่ระบุลักษณะของกลุ่มเพื่อนของผู้ต้องขังคดีข่มขืนกระทำชำเราว่ามีลักษณะในการชักชวนให้เที่ยวหญิงบริการทางเพศ ชักชวนให้ลวนลามหญิงอื่น ชักชวนให้ข่มขืนกระทำชำเรา และชักชวนให้หนีเรียน

ดังนั้นสมมติฐานที่ 5 ที่ว่าพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมของกลุ่มเพื่อน มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดคดีข่มขืนกระทำชำเราของเด็กและเยาวชนชาย จึงได้รับการยอมรับ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สมมติฐานที่ 6: การไม่ได้รับการขัดเกลาเรื่องเพศที่ถูกต้องจากโรงเรียนมีอิทธิพลต่อการกระทำผิดคดีข่มขืนกระทำชำเราของเด็กและเยาวชนชาย

สถานศึกษาหรือโรงเรียน เป็นองค์กรหนึ่งที่มีหน้าที่ในการขัดเกลาทางสังคมให้กับเด็กและเยาวชน ไม่ว่าจะเป็นในด้านความรู้หรือศีลธรรมจรรยา ในด้านความรู้นั้น สิ่งหนึ่งที่จะขาดไม่ได้ คือ ความรู้เรื่องเพศศึกษา ทั้งนี้เพื่อให้วัยรุ่นมีความสามารถในการปรับตัวได้อย่างเหมาะสมกับวัยและสภาพแวดล้อม รวมถึงการปฏิบัติต่อบุคคลอื่นทั้งต่อเพศเดียวกันและต่างเพศ หลักสูตรการเรียนการสอน จึงควรมีการกำหนดให้สอดคล้องกับวัฒนธรรมและศีลธรรมในสังคมไทย ในขณะที่เดียวกันก็ควรมีความทันสมัยและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริงในยุคปัจจุบันด้วย

จากผลวิจัยพบว่า ในสถานศึกษาที่ผู้ให้ข่าวสำคัญศึกษาอยู่นั้น มีการสอนเรื่องเพศศึกษาอยู่บ้าง โดยพบว่าหัวข้อที่มีการสอนมากที่สุด คือ เรื่องการให้เกียรติผู้หญิง รองลงมาคือความรู้เรื่องเพศศึกษา การไม่มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร คุณค่า/ค่านิยมทางเพศ และการเคารพเรื่องสิทธิสตรี ตามลำดับ ในขณะที่ในภาพรวมค่าเฉลี่ยของการได้รับการขัดเกลาเรื่องเพศจากโรงเรียนอยู่ที่ร้อยละ 46

แสดงให้เห็นว่า แหล่งความรู้เรื่องเพศศึกษาของเด็กและเยาวชนนั้น ได้รับจากโรงเรียนไม่มากนัก ดังงานวิจัยของ Elizabeth Rich Allgeier และ Albert Richard Allgeier (1988, อ้างใน นิศารัตน์ ทองอุปการ, 2538) ที่ระบุว่าแหล่งความรู้เรื่องเพศศึกษาของวัยรุ่นมาจากโรงเรียนเพียง 14% ในขณะที่ฐิติยา เพชรมุณี (2546) ได้ระบุถึงสาเหตุการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนว่าส่วนหนึ่งมาจากโรงเรียน เพราะโรงเรียนมีส่วนสำคัญในการเสริมสร้างลักษณะนิสัย ช่วยพัฒนาบุคลิกภาพ และช่วยให้เด็กปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมและการเปลี่ยนแปลงของสังคมได้

ดังนั้น สมมติฐานที่ 6 เรื่องการไม่ได้รับการขัดเกลาเรื่องเพศที่ถูกต้องจากโรงเรียน มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดคดีข่มขืนกระทำชำเราของเด็กและเยาวชนชาย จึงได้รับการยอมรับ

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สมมติฐานที่ 7: สื่ออนาจารย์มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดคดีข่มขืนกระทำชำเราของเด็กและเยาวชนชาย

ในปัจจุบันสื่อลามกอนาจารย์ต่างๆ มีอย่างแพร่หลาย และหาซื้อได้ง่าย ทำให้เด็กและเยาวชนสามารถหามาบริโภคได้ไม่ยากนัก นอกจากนี้ลักษณะของสื่อยังมีความชัดเจน ทำให้เกิดพฤติกรรมเปลี่ยนแบบอย่างตรงไปตรงมาตามสื่อ จากผลวิจัยที่ได้พบว่า ผู้ให้ข่าวสำคัญส่วนใหญ่นิยมบริโภคสื่อลามกอนาจารย์ โดยสื่อที่นิยมบริโภคมากที่สุด คือ วีซีดีลามก คิดเป็นร้อยละ 100 ตามด้วยสื่ออินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 80 หนังสือพิมพ์และภาพยนตร์ ร้อยละ 70 นิตยสาร ร้อยละ 60 การ์ตูนลามกร้อยละ 50 ในขณะที่การบริโภคสื่อลามกผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่มีไม่มากนักเพียงร้อยละ 20 เท่านั้นเอง โดยพบว่าในภาพรวมระดับการบริโภคสื่อลามกอนาจารย์ของผู้ให้ข่าวสำคัญอยู่ที่ร้อยละ 64

ซึ่งสื่อต่างๆ เหล่านี้ ล้วนมีความยั่วยุทางเพศ ทำให้เกิดอารมณ์ทางเพศได้ง่าย และนำไปสู่การกระทำผิดได้ง่ายด้วย ดังเช่นงานวิจัยของจามร สุนทรกิจ (2544) ที่ระบุว่าสื่อต่างๆ เป็นสิ่งยั่วยุทางเพศ มีอิทธิพลต่อการก่ออาชญากรรมทางเพศของเด็กและเยาวชนชาย นอกจากนี้สื่อบางชนิด เช่น ซีดี วีดีโอ เป็นภาพเคลื่อนไหวที่แสดงถึงการร่วมเพศ ทำให้กระตุ้นอารมณ์ทางเพศของเยาวชนได้มากกว่าการอ่านหนังสือ (ดร.พิชิต พิทักษ์เทพสมบัติ และดร.จ่านอง วิบูลย์ศรี, 2534)

ดังนั้นการบริโภคสื่อลามกอนาจารย์ จึงมีอิทธิพลต่อการกระทำผิดคดีข่มขืนกระทำชำเราของเด็กและเยาวชนชาย ดังสมมติฐานที่ 7

สมมติฐานที่ 8: ความถี่ในการรับสื่อมีอิทธิพลต่อการกระทำผิดคดีข่มขืนกระทำชำเราของเด็กและเยาวชนชาย

ด้วยเนื้อหาของสื่อลามกที่มีทั้งภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว แสดงอากัปกริยา ท่าทางต่างๆ ที่ชัดเจน โดยเฉพาะเรื่องการร่วมเพศ ส่งผลต่ออารมณ์และความรู้สึกทางเพศของเด็กและเยาวชนได้ง่าย ทำให้มีความยั่วยุและหาทางออกในการระบายอารมณ์ทางเพศด้วยวิธีการที่ผิดๆ ได้

จากผลวิจัยพบว่า ความถี่ในการบริโภคสื่อจะแตกต่างกันไปตามประเภทของสื่อ และตามผู้ให้ข่าวสำคัญแต่ละราย สื่อที่พบว่าผู้ให้ข่าวสำคัญนิยมบริโภคกันมาก คือ วีซีดี อินเทอร์เน็ต และภาพยนตร์ โดยวีซีดีและภาพยนตร์ บริโภคน้อยกว่า 1 ครั้ง/สัปดาห์ ในขณะที่อินเทอร์เน็ตบริโภค

สัปดาห์ละ 1 ครั้ง ซึ่งลักษณะของสื่อต่างๆ เหล่านี้ มีความช่วยสูง ยิ่งบริโภคสื่อเหล่านี้มากเท่าใด ระดับในการช่วยก็มากขึ้น และโอกาสในการกระทำความผิดก็มากขึ้นตามไปด้วย โดยสื่อที่มีระดับความช่วยจากความถี่ในการบริโภคมากที่สุด คือ วีซีดี คิดเป็นร้อยละ 38 รองลงมาคืออินเทอร์เน็ต ร้อยละ 20 ภาพยนตร์ ร้อยละ 16 และนิตยสารร้อยละ 10 ตามลำดับ ในขณะที่หนังสือพิมพ์ หนังสือการ์ตูน และโทรศัพท์เคลื่อนที่ มีระดับความช่วยน้อย

ตั้งงานวิจัยของ โล หนีลาน และเจียง (1999, อ้างในชินสมูล อุกฤษฏีวิริยะ, 2543) ได้ระบุถึงผลกระทบของการเปิดสื่อลามกที่มีผลต่อทัศนคติและพฤติกรรมในเรื่องเพศและการสำส่อนทางเพศของวัยรุ่นได้พบว่าสื่อลามกที่วัยรุ่นได้ในวันเปิดรับมากที่สุด คือ สื่อสิ่งพิมพ์และคอมพิวเตอร์ ได้แก่ การ์ตูนลามก นิตยสารปกขาว และนิตยสารโป๊เปลือย ตามลำดับ ในขณะที่สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่ ภาพยนตร์เอ็กซ์ในโรงภาพยนตร์ วิดีทัศน์ และรายการเคเบิลทีวี ตามลำดับ

ดังนั้น ความถี่ในการรับสื่อ จึงมีอิทธิพลต่อการกระทำผิดคดีข่มขืนกระทำชำเราของเด็กและเยาวชนชาย ดังสมมติฐานที่ 8

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย